

INWEKTYWA (6) *sb f*

-cti- (4), -kti- (2); -w- (3), -u- (3).

e oraz a *jane*.

sg *N* inwektywa (2). ◊ *G* inwektywy (1). ◊ *A* inwektywę (3). ◊ [*pl A* inwektywy.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zarzut, obraźliwe wystąpienie przeciw komu [invectiva Łac śr; invectivus – łający, złorzeczący Mącz 477d; – gromiący albo gromieniu służący – invectivus Cn] (6) :

inwektywa przeciw komu (1): Mącz 5d cf Szereg.

inwektywa na kogo, co (5): Inwektiwá ná niewiernich niewtydliwość. LubPs Q2; GórnDworz B3v; Ritwianfkic ono Derflaw Woyewoda Krakowłki z Ianem Bratem Kafztelanem Sendomierłkiem Marfzalkiem Koronnem gwoli R: P y Braciey fwey mlodłzey/ invectiue na Krola vćinieli PaprUp E4, Iv, I3; [ná Duchowny łtan inuectiwy czyni. JungaRozwiqz 196].

W charakterystycznym połączeniu: inwektywę uczynić (3).

Szereg: »skarga albo inwektywa« (1): actio Ciceronis in Verrem Skárgá álbo inwectiwá Ciceronowá przeciwko Verrefowi Mącz 5d.

Synonimy: skarga, wymowka, zarzut.